

Tallinna Maleva

K. L.

Teated

Toimetuse ja talituse
Kaarli t. 10
Tallinna maleva staap.
Telef. 451-92.
Kuulutuste hind:
Kulutuste küljel 8 s. mm. 1 veerul.
Teksti ees 16 s. mm. 1 veerul.
Tekstis 20 s. mm. 1 veerul.
Kaitseliitlastele 50% hinnalaandusega

Ilmub 1 kord nädalas

Tellimishind
postiga 1.50 kr. aastas.
Tellimisi võetakse vastu peale maleva
staabi kõikides malevkondade staap-
ides ja naiskodukaitse juhatuses.

Nr. 5 (279)

Neljapäeval, 6. veebruaril 1936 a.

IX aastakäik.

Riigivanema otsus nr. 3.

8. jaanuaril 1936.

Esitan Eesti rahvale Eesti Vabariigi Põhiseaduse paragrahvide 1 ja 27 alusel otsustamiseks alljärgneva Rahvuskogu kokkukutsumise otsuse kava ja määran rahvahääletuse 23., 24. ja 25. veebruariks 1936.

Eesti rahva otsus Rahvuskogu kokkukutsumiseks.

Eesti riigivõimu kõrgeima kandjana

Eesti rahvas

rahvahääletusel 23., 24. ja 25. veebruaril 1936. aastal

Otsustas:

1) anda Riigivanemale volituse kokku kutsuda Rahvuskogu, kelle ülesandeks on vastu võtta vajalikud parandused maksvas Eesti Vabariigi Põhiseaduses või vajaduse korral töötada välja ja vastu võtta uus Põhiseadus;

2) et Põhiseaduse parandamisel või uue Põhiseaduse väljatöötamisel tuleb Rahvuskogul võtta juhtnööriks, et Eesti jääb rahvavalitsuslikul alusel valitsetavaks Vabariigiks, kus kõrgeim võim on rahva käes, ja et Eesti riiki juhib valitav riigipea tema poolt ametisse kutsutava valitsuse ning kahekojalise rahvaesinduse ta-sakaalustatud koostööl;

3) volitada Rahvuskogu vastu võtma Põhiseaduse elluviimiseks vajalikke seadusi;

4) Rahvuskogu koosseisu ja tegevuse kohta määrata järgmist:

— Rahvuskogu on kahekojaline;

— Rahvuskogu esimesel koyal on 80 liiget, kes valitakse rahva poolt üldisel, ühetaolisel, otsesel ja salajasel hääletamisel isikuvallimise põhimõtte alusel Riigivanema poolt antavas sellekohases valimisseaduses ettenähtud korras;

— Rahvuskogu teisel koyal on 40 liiget, teine koda koosneb kohtute, omavalitsuste, majandusliikude ja kutsete omavalitsuste, vähemusrahvuste kultuuromavalitsuste, Tartu ülikooli, kaitseliidu ja kirikute esindajast Riigivanema poolt määratavail alusel ja Põhiseaduse väljatöötamiseks vajalikkude teadmistega ja kogemustega isikute hulgast Riigivanema poolt määratavast kümnest liikmest;

— Rahvuskogu esimene ja teine koda töötavad eraldi, kui lahkuminekute puhul Rahvuskogu kodukorras määratud alustel ettevõetavad kooskõlastamiskatsed jäävad tagajärjetuiks, moodustavad nad Rahvuskogu üldkoosoleku, kus küsimus otsustatakse häälteenamusega;

— Rahvuskogu peab lõpetama temale pandud ülesanded kuue kuu jooksul arvates tema kokkuastumisest;

— Rahvuskogu liikmed ei saa palka, kuid neile tasutakse istungitest osavõtmise kulud.

K. P ä t s

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

J o h. M ü l l e r

Kohtuminister.

Kaitseliidu ülema J. Orasmaa raadiokõne.

Peetud teisipäeval, 4. veebruaril s. a., ringhäälingus.

Meie riik ja rahvas, elades teiste riikide ja rahvaste keskel, ei saa end eraldada niivõrd, et ükski asi teda ei mõjutaks. Teiste rahvaste suured liikumised ja voolud, nende uued eluvormid puudutavad meid ja kajastuvad meil kord vähemal, kord suuremal määral.

Seepärast, asudes vaatlema üht kui teist meie sise-elu tähtsamaid sündmusi, peame konstateerima, et on

väliseid faktoreid, mis meigi juures pole jäänud mõjuta.

Võtame näiteks meie põhiseadused ja nende saamislood.

Asutav Kogu andis meile esimese põhiseaduse. Meil on kõigil teada, missugusel ajal töötas Asutav Kogu. Kogu meie rahvas ja ka Asutav Kogu olid tuge-

Hoonele — tugev alusmüür, riigile — vigadeta põhiseadus!

vasti mõjutatud Vene revolutsioonist. Vene valitsust loeti rahva vaenlaseks. See vaen valitsuse vastu kandus üle meilegi. Olgu see riigivalitsus või omavalitsus, teda püüti vaadelda sama vaatenurga all ja piirata erakordselt. Oli igasuguste komiteede, nõukogude ajajärk. Need olid kõikvõimsad.

Sellases olukorras ja meeleolus loodi meie esimene põhiseadus. Kogu võim anti selles riigikogu kätte. Riigikogu oli ainuke rahva esindaja. Mingisugust tasakaalustavat instantsi riigikogule ei loodud. Nii meie esimene põhiseadus, mis oli loodud revolutsioonilises psühoosis, sai ühekülgne, äärmusesse kalduv. Selle põhiseaduse tulemused ja saatus on meile teada.

Riigikogu, omades tegelikult piiramata võimu, hakkas võimutsema. Valitsused muutusid tema käes, nagu üteldi — komisjonideks ja neid vahetati tihti. Ei olnud mingisuguseid võimalusi luua kavu ega plaane pikema aja peale.

Riigikogu ise sattus vastollu rahvaga. Riigikogu unustas lõpuks, et ta on rahva esindus. Ta hakkas end pidama peremeheks ja hakkas rahvale — tegelikule peremehele — andma ettekirjutusi. Ma mõtlen praegu kvoorumi tõstmisele enne põhiseaduse viimast rahvahääletamist.

Nii arenesid vahekorrad põhiseaduse puudulikkuse tõttu äärmiste teravusteni. Lisaks tulid juure veel n.-n. parlamentarismi kriisi mõjutused ja majanduskriisi mõju, mis vapustas kogu maailma.

1933. aasta sügiseks, s. o. ajaks, millal tuli otsustamisele praegune põhiseadus, oli olukord kujunenud sellaseks, et ta oma erakordse pinge poolest sarnanes aegadele, missuguseil valmis meie esimene põhiseadus. 1933. a. rahvas, lükanud tagasi kaks riigikogu põhiseaduse paranduskava, oli niivõrd poliitiliselt üles köetud ja käärimas, et oleks võtnud vastu ükskõik missugused ettepanekud ja kavad. Taheti saada lahti vanast korrast — maksu mis maksab. Ühe sõnaga — olukord, milles sündis meie praegune põhiseadus, ei olnud normaalne.

Nii siis, mõlemad meie põhiseadused sündisid erakordseil aegadel. Erakordsete aegade sünnitustena ei võinud nad saada ka vigadeta ja puudusteta. Ja tõesti. Esimene põhiseadus, mis võeti vastu Asutava Kogu poolt revolutsioonilises meeleolus, kaldus ühte äärmusse — ta sai ultraliberaalne, ta andis piiramata võimu riigikogule. Teine, praegune põhiseadus, mis sündis ka ebaharilikul ajal, kus meie mõtteid olid mõjutamas uued — juhi — voolud, kaldus teise äärmusse, ta andis piiramata võimu riigivanemale.

Seetõttu, et mõlemad põhiseadused sündisid ja loodi rahututel aegadel, jäi kuldne kesktee vahele. Sellele keskteele peame püüdma nüüd, sinna peame välja jõudma.

Selle tee põhialused on härra riigivanem oma otsuse kavas selgesti ära tähendanud. Seal seisab, et Eesti peab jääma rahvalavalitsuslikuks vabariigiks, s. o. rahvas on peremees. Riigipea peab valitama rahva poolt, s. o. riigipea on rahva täisvoliline esindaja; riigipea moodustab valitsuse jne.

Et aga luua võimude tasakaalu, on rahval veel teine esindus — rahvaesindus — mis saab kahekojaline.

Sellega luuakse kord, kus äärmustesse sattumine on võimatu, kus rahva poolt kutsutud asutused saaksid töötada rahus, teineteist täiendades ja tasakaalustades.

Ei tohiks tulevikus juhtuda, et riigivanem või rahvaesindus oma võimukülluses satuksid vastollu rahvaga just võimukülluse pärast, nagu seda nägime esimese põhiseaduse ajal ja nagu praeguse põhiseaduse juures see võib juhtuda.

Kui öeldakse, et esimese põhiseaduse loomise ajal polnud meil inimesi, kel oleks olnud kogemusi valitsemise alal, siis on see õige. Kuid ka praegune põhiseadus koostati inimeste poolt, kel polnud neid kogemusi. Praegune põhiseadus koostati veel erilise rutuga, sest meeleolud, olukord, oli sellane. Selles nähti nagu ummikust pääsmist. Mina arvan, et ei eksi palju, kui ütlen tolleaegsete meeleolude juures oleks võinud palju halvemgi põhiseadus vastu võetud saada. Peaasi, siis tundus, et see põhiseadus ei tohitulla riigikogult. Ja nii juhtuski, et saime praeguse põhiseaduse, mis ei kõrvaldanud esimese põhiseaduse kõiki pahesid, vaid tõi juure nii mõnegi uue.

Härra riigivanem oma kõnes tähendas, et esimene, suurem, pahe praeguses põhiseaduses on see, et parteidel on jäetud võimalus endiselt tülitseada.

Teise suure ja olulise, kuid uue, puudusena nimetas härra riigivanem seda, et praeguse põhiseaduse raamides töötades, võib iga riigivanem, kes hakkab täitsa seaduslikul alusel käsitlema oma võimu, sattuda rahvaga vastollu, sest riigivanemale antud võim on liiga suur. Meie rahvas on tüdinenud endistest parteide tülidest, seega — need ei tohi korduda. Seepärast peab tehtama kõik, et neid pahesid hoida ära. Selleks tuleb praegust põhiseadust vastavalt muuta.

Kui nüüd peatuda selle viisi juures, mida härra riigivanem on valinud põhiseaduse muutmiseks, siis, olgugi et see on uudus ja tuleb käsitlemisele esimest korda, tundub ometi, et just see moodus on õigem kui ükski teine, ja tuleb imestada, et seda teed pole käidud enne.

See tee, mida härra riigivanem on valinud, tahab esmakordselt anda rahvale kaasaráakimise, otsustamise, võimaluse juba akti — põhiseaduse — valimise protseduuri ajal.

Praegu rahvas võib võtta seisukohad nende põhimõtete kohta, millele saab rajatud tulevane põhiseadus.

On põhimõtted otsustatud jäävalt, jääb rahval võimalus ka edaspidi kaasa rääkida põhiseaduse valmimisel, sest rahvas valib oma esindajad rahvuskokku. Ta võib neile esindajaile anda kaasa ka oma mõtted ja suunad.

Üks suur ja oluline vahe tundub veel olevat endiste põhiseaduste saamisolude ja eeloleva rahvuskogu hääletamise vahel.

Nüüd on olukord palju rahulikum. Nüüd ei püüa keegi mängida tundeil. Nüüd võib rahvas kainelt kõike järele mõelda; nüüd teeb rahvas mõistuse varal oma otsuse. Otsused, mis tehakse rahutuul aegadel,

Eesti demokraatlikus vabariigis jäägu pärisperemeheks rahvas

üleskruvitud meeleolus, need otsused võivad endas sisaldada palju eksimusi; otsused aga, mis on tehtud kaine mõistuse varal, peavad neid vigu sisaldama vähem.

Praeguses olukorras võib meie rahvas rahulikumalt kui kunagi enne kaaluda oma sammu ja see otsus, mis saab nüüd tehtud mõistuse abil, saab tooma rohkem õnnistust kui endised.

Mina usun meie Eesti rahva tervesse olekusse, tervesse arusaamisse. Mina usun, et meie rahvas annab oma kindla otsuse, ja see otsus saab olema nende mõtete poolt, mida härra riigivanem on üles seadnud. Mina usun veel enam. Mina usun, et poolt-hääletajate arv saab olema suure ülekaalus, sest iga teadlik, tõsine, eestlane saab aru, mida suurem kokkuhoid, üksmeel praegustel aegadel, seda parem meile sisemiselt, seda parem meile väliselt.

Arvan, et ühelegi valitsusele ei valmista heameelt sundabinõudega tasandada siseelu võimalikke ja kahjulikke voole. On palju loomulikumat, kui rahvas ise kahjulikud idud oma kehast välja juurib ja seega valitsust tema tegevuses toetab.

Ei ole kaugel see aeg, kus meie kohtuasutused oma otsuse langetavad nende kohta, kes võõraste rahadega, võõraste relvadega, vennaverd meil tahtsid valada.

Mida loomulikumat võiks aga olla, kui et rahvas ise langetaks oma otsuse vapside kohta. Ja see võimalus praegu on. Mida mõjuvam, üksmeelsem see otsus saab, seda põhjalikumalt juuritakse eesti kehast välja meie võõras, vastuvõtmatu vaim. Kahe viimase aasta heitlus on seisnud ju ainult selles, et — kas jääb meil püsima ja kindlustataks demokraatlik kord — või võtab võimuse juhi printsiip ja ühepartei-süsteem.

Eelolev rahvahääletus tahab olla, ja sisuliselt on, selle heitluse lõppvaatus. Sel hääletusel tähendab iga „poolt“-hääle demokraatia võitu; iga „vastu“-hääle — demokraatia kadu ja juhi põhimõtte võitu.

Meie rahvas, kes oma loomult ja olemiselt on ikka olnud demokraatia, rahvavalitsusliku korra, pooldaja, ei saagi teisiti; ta peab hääletama poolt, kui ei taheta meelega tõmmata kriipsu läbi kõigist seniseist saavutustest, kui ei taheta meelega minna vastu tundmatule ja tumedale tulevikule.

Kui lisaks eelmisele veel kord rõhutada seda asjaolu, et kaalul on kindla demokraatliku korra küsimus ühes võimsa riigivanema, püsiva valitsuse, töövõimelise rahvaesindusega, mis kõik kokku annavad meile ammuigatsetud tasakaaluka riikliku korra, siis peaks olema selge eeloleva otsuse erakordne tähtsus meie rahva ja riigi tuleviku kohta.

On otsus erakordne ja temast on olnud meie rahva saatus, siis peaks heidetama kõrvale kõik inimlikud nõrkused. Viha, kadedus, endine parteiline kuuluvus, isiklik heaolu, kõik need ei tohiks mõjutada selge mõistuse otsust; veel vähem võiksid need inimlikud nõrkused olla põhjuseks, et üks või teine meie hulgast riiklikule küsimusele risti vastu läheks. Iga tõsine eestlane, kaaludes olukorda, ei saa teisiti, ta annab oma hääle rahvuskogu kokkukutsumise poolt.

Ma ütlen rohkemgi. Iga vaps, ka see, kes isiklikult kannatada saanud, kui ta tahab olla ja jääda tõsiseks eestlaseks, kel oma rahva ja riigi huvid on kõrgemad kui oma partei huvid, ka see peaks hääletama poolt.

Poolt hääletama summib meid ka olukord, mis on väljaspool meid.

Me näeme, kuidas uuesti on läinud lahti võidurelvastumine?

Kas me ei tea, et hambuni relvastatud rahvad ei saa seista kaua tegevusetat?

Mida ähvardavamaks aga lähevad kõuepilved Euroopa kohal, seda targemini peame meie, eestlased, ajama oma asju. Rääkimata sellest, et me kõige jõuga peame olema rahu pooldajad, kõige pealt aga kindlustame oma sisemisi asju. Kui meil on kodus kindel kord, kui rahvas on üksmeeles nagu müür — see on praegu tähtis.

Meie rahval peaks eeloleval hääletusel olema kerge teha oma jaatavat otsust seepärast, et meid kutsuvad seda tegema meile kõigile tuntud rahvajuhid, kes ikka raskeil aegadel on sammunud meie ees. Usku peaks meil neisse olema, sest nad pole meid kunagi jätnud hädasse.

Kui nüüd meie auväärne hallpea — härra riigivanem — kelle elu on olnud lõpmata võitlus eesti parema tuleviku eest, on haaranud veel paremale tulevikule vastu minnes võitluselipu ja kutsub meid kaasa, kas saame jätta minemata? Ei!

Me läheme temaga kaasa, võitleme ja võidame!

Rahvuskogu tulgu kokku!

Rahvas olgu vaba, olgu suverään!

Eugen Maddisoo,

Sadama malevk. propagandapealik.

Jean Jaques Rousseau — see otsese demokraatia väsimatu apostel ning esindusliku korra ägedaim vastane — tähendab muu seas oma surematus teoses „Ühiskondlik leping“: „Inglise rahvas arvab end olevat vaba; ta petab end põhjalikult; ainult parlamendi valimistel on ta vaba; pärast nendel lõppu ta elab orjuses, ei ole midagi.“

Tuletades meele neid kuulsaid sõnu Eesti rahvas võib olla õnnelik, et ta ei kuulu parlamendi poolt orjastatud rahvaste hulka, võib olla uhke, et ta on vaba, vaba mitte ainult eesti parlamendi — riigikogu — valimistel, vaid üldse — eriti oma saatuse määramisel. Tema on täieline suverään. Talle kuulub riigis kõrgeim võim, mille olulisemaks väljenduseks on ta piiramatu asutav võim. Talle ei anta põhiseadust, ta ei vaja anne-

tusi ega sõlmi ka lepinguid oma õiguste kaitseks, ta annab ise endale põhiseaduse, jättes selles endale ning delegerides teistele riiklikku võimu nii palju ning selles ulatuses, nagu ta seda ise heaks arvab.

Kui vaba rahvas, kui suverään, rahvas annab endale põhiseaduse — annab seaduse, mille ülesandeks on kindlustada riiki võimu kuritarvituste vastu, annab seaduse, mille iseloomustuseks on olla poliitilise kaitse, olla kindlustuste, garantiide seaduseks, olla kindlustuseks võimu usurpatsiooni vastu nende poolt, kellele ta põhiseadusega usaldab võimu teostamise.

Kuid rahvas on vaba, on suverään, kui ta tegelikult teostab talle kuuluvat võimu, kui ta talle kuuluvat õigust tunnustab ühtlasi temal lasuvaks kohuseks. Kui ta aga ei teosta võimu, ei kasuta talle kuuluvaid õigusi, siis muutub ta peremehest sulaseks, siis langeb ta „orjusse“ ning tema eest ja tema nimel teostavad ta õigusi teised. Selle tõenduseks on meie kõige lähem minevik. Rahvas oli kaotanud oma võimu, ta oli nimeliselt küll suverään, kuid tegelikult valitsesid erakonnad ja rühmad, valitsesid tema sulase — rahvaesinduse — nimel ja kaudu, demokraatia oli muutunud oligarhiaks ning rahvas — suverään — avaldas end ainult oligarhide valimistel. Oli kaks juhtumit, kus sulane tahtis, et räägiks ka peremees — suverään, kuid rahvas, täis umbusku oligarhide vastu, ütles: „käed küljest!“ — ja kasutades kolmandat juhtumit, kus pöörduti

tema poole rahvaalgatamise korras, püüdis hävitada talle ülepea kasvanud oligarhiat, kuid tahtmatult avas tee uuele orjastajale, tema poolt vastuvõetud põhiseaduse eeskirjade taga varjus hoidvale diktatuurile — kõikvõimsale riigivanemale.

Rahvas peab vabanema ka uuest orjusest, peab võtma tagasi nii ettevaatamatult protestihoos äraantud õigused, peab purustama oma otsusega kõik vahepeal tekkinud troonid, kindlustades ainult ühe, rahva — suverääni — trooni ning näidates ära oma sulaseile neile rahvavalitsuslikul alusel valitsetavas vabariigis kuuluvad kohad.

Seda ja ainult seda tahabki riigivanem, otsustades pöörduda rahva poole vastava esildusega.

Oma otsusega riigivanem tuletab meele rahvale ta õigusi ning kohuseid, tuletab meele rahvale, et tema käes on asutav võim, et temast oleneb, kas olla vaba või lasta end orjastada, et temast oleneb luua riigikord, mis oleks iseseisvuse võitmatuks kindluseks.

Riigivanema meele tuletus peab leidma teed iga kodaniku juure, sest kodanik olla ei tähenda ainult omada õigusi, ei tähenda ainult kasutada riigi kaitset, kasutada kõike seda, mida pakub riik ja korraldatud ühiskond, vaid ka kanda kohuseid, kanda kodaniku kohuseid. Kodanik, kes leiaks selle endale olevat raske, kodanik, kes jätaaks täitmata oma kohused, ei oleks vaba kodaniku nime väärne!

Lähenevad tähtsad päevad.

Meie armas Maarjamaa, see palju kannatanud maa, mis on kannud meie esivanemaid ja kannud seni meidki, ootab meilt õige peatselt tegusid, ootab meilt vaimu, mis oleks väärne sellele vaimule, mis täitis neid, kes enne siin tallanud radasid ja ajanud vägusid, kes ausalt täites oma ülesande on läinud meie eele...

Me järgneme neile... Kuid me võime seda teha ainult siis rahuliku südamega, kui oleme täitnud selle ülesande, mis ajalugu on pannud kõigile kaasaja tõsis-tele eestlastele.

Lähenevad tähtsad päevad! Me peame tõendama ja tõendame, et on olemas ainult üks Eesti ja ainult ühed eestlased, kes oskavad õigesti hinnata olukorda ja sooritada tegusid, mis tulevad kasuks kodumaale ja teevad meile au tulevaste põlvete ees. See pole meile raske, kuna me teame, mis meie juhid on meile öelnud. Me tunneme oma juhte, me mõistame nende sihte, me saame aru, et vabatahtlikult relvahaara-

nud võivad sammuda ainult üht teed, s. o. oma juhtide järele, ja nende ja me kõigi ühise eesmärgi poole — vabade eestlaste omariikluse kindlustamise ja süvendamise poole.

Vähe sellest, kui heidame endast võõrad hilbud — nimesed; vähe ka sellest, kui kaunistame oma kodud eesti lippudega, vaid kandkem ka alati südames meie trikoloori — sini-must-valge — ja aidakem kõik jõudumööda kaasa meie riigijuhtidele võõrast vaimust vaba kodu kindlustamise töös!

Usus ja veendumuses, et lähenevail tähtsail päevil, 23., 24. ja 25. veebruaril, jõuame tubli sammu edasi meie kalli kodu kindlustamise teel, astume pidulikult hääletuskastide juure ja anname meie lugupeetud riigijuhtidele sellase vastuse, nagu nad seda meilt ootavad!

V. A v a s a l u,

Põhja malevkonna propagandapealik.

Kodukaitse perele.

Rahva vaba tahte avaldust üle kõige hinnates ja tundes selle maksmapanemise vajadust on härra riigivanem pöördunud rahva poole ettepanekuga rahvuskogu kokku kutsuda.

Rahvuskogu kokkukutsumisega ütleb Eesti rahvas, et ta tahab ise oma riigis juhtida oma saatust, osa võtta praeguse meil maksva puuduliku põhiseaduse täiendamisest, muutmisest ja, kui peaks olema tarvis, ka uue põhiseaduse väljatöötamisest oma esindajate kaudu. Meie riigijuhid on korduvalt öelnud, et praegune põhiseadus on puudulik ja ühekülgne ja võib saada isegi

hädahohtlikuks meie riigile ja rahvale, niipea kui satub riigitiürile mitte küllalt tasakaalukas ja kindel juht. Seega võib väga kergesti meie riik ja rahvas sattuda kodusõja verisesse keerisesse. Ka meie geograafiline asend, kus oleme asetatud väikese riigina suurte riikide keskele, kuhu idast ja läänest on puhunud kurjakuulutavaid tuuli, püüdes hävitada meie rahva vabadust ja iseseisvust, ütleb meile selgesti, et peame alati ja iga minut olema valvel, et võõras vaim ja võõras võim ei saaks kihutada meie rahulikku rahvast kodusõjale ja vennavere valamisele.

Vabadussõjas võitsime — võidame ka rahvahääletusel

Me ei tohi kaotada ühtki meie rahva liiget, vaid meie hool olgu neid kasvatada sellaseiks, et kaoks vastutustundetuse ja aatelagedus. Kõik, kes me kuulume ühisesse kodukaitse peresse, peame innukalt aitama ehitada meie rahvakodu, hoidma kõrgel patriotismi ja riiklikku meeolu sellega, et kindlustame oma kodu iga võimaliku hädaohu vastu.

Me usume seda, mida ütlevad meile meie kogenud riigijuhid — lgp. härra riigivanem K. Päts ja ülemjuhataja kindral J. Laidoner — meie järgime nende üleskutsele ja nõuandele rahvuskogu kokkukutsumiseks, et kindlustada riiklikku korda ja luua kindlaid

riiklikke asutusi oma rahva, oma kodu ja riigi rahu kindlustamiseks. Meil ei ole hetkekski põhjust kahelda, me teame ja oleme näinud, et need mehed on meie rahva viinud välja rasketest aegadest iseseisvusele, vabadusele ja kultuurile.

Ärgu jätku keegi 23., 24. ja 25. veebruaril lubamatul põhjusel oma häält andmata, vaid läheme kõik, eranditult, demokraatlikust vaimust juhitud valimistele ja avaldame oma tahet rahvuskogu kokkukutsumiseks, seda nõuavad meie riigi huvid.

Alma Jeets,
Tallinna ringkonna esinaine.

Käskkiri kaitseliidu Tallinna malevale.

5. veebruaril 1936. a. nr. 5.

§ 1.

Vahtkond kaitseliidu peastaapi ja korrapidajad-pealikud maleva majja märtsikuuks s. a. saata:

Ida mlvk. — 2., 9., 17. 22; Põhja mlvk. — 5., 10., 16., 19., 29., 31; Lõuna mlvk. — 3., 11., 15., 20., 30; Kalevi mlvk. — 1., 12., 18., 21; Sadama mlvk. — 6., 23; Tehniline mlvk. — 14., 24; Raudtee üks. pat. — 8., 25.; Srtkv. divisjon — 4., 26.; Üksik eskadron — 13., 28.; Üksik G.komp. — 27.; Üksik Soomusauto r. — 7.

§ 2.

Vabastan Rudolf Treufeldt'i Kalevi malevkonna varahoidja kohalt, oma palvel, arvates 1. veebr. s. a.

Õ i e n d u s: ljh. nr. 1028.

§ 3.

Vabastan Jüri Rannamäe (end. Rusmann) Üks. eskadroni laskesportlaste klubi pealiku kohalt, aja-puudusel, arvates 1. veebr. s. a.

Õ i e n d u s: ljh. nr. 1038.

§ 4.

Kinnitan kohtadele, arvates 1. veebruarist s. a.:

1) Nikolai Viitak, VR I/3 — Kopli malevkonna majanduspealikuks; 2) Herbert Kaasik — Põhja malevkonna spordipealiku kohustetäitjaks; 3) Hans Holmberg — Kalevi malevkonna varahoidja kohustetäitjaks.

Õ i e n d u s: ljh. nr. nr. 1035, 1029 ja 1028.

§ 5.

Kinnitan üks. eskadronis kohtadele, arvates 1. veebr. s. a.:

1) relvurpealik Bernhard Venta — ühtlasi laskesportlaste klubi pealikuks ja

2) mootorratturite rühma pealiku koh. täitja Herbert Jürilo (end. Jürgenson) mootorratturite rühma pealikuks.

Õ i e n d u s: ljh. nr. 1038.

§ 6.

Kinnitan alltähendatud kaitseliitlased, kes on täitnud Eesti laskurliidu vastavad klassikatsed vintpüüst laskmises:

Kaitseliidu I klassi laskuriks 1) Timofei Tagaküla — Sadama mlvk. ja kaitseliidu II klassi laskuriks 2) Richard Viisileht — Üks. sidekompaniist.

Õ i e n d u s: ljh. nr. 1021 ja 1039.

§ 7.

Minu kskk. nr. 2 § 15 p. 13 õienduseks lugeda mitte August Vilt, vaid Fridolin Vilt.

R. Lints,
major,

Tallinna maleva peal. k. t.

Maleva pealiku korraldused ja teadaanded.

Järgmised „Maleva Teadete“ numbrid ilmuvad neljapäeval, 13. ja neljapäeval, 20. veebruaril, ning reedel, 6. märtsil s. a.

Teispäeval, 11. veebruaril s. a., kell 2000, peetakse maleva staabis maleva allüksuste *propagandapealike koosolek*, millest võtta osa kõigil *propagandapealikuil*.

Kaitseliidupeastaap kavatses korraldada neile *reserv-ohvitseridele aukõrgenduse katsed suvel*, kel ei ole võimalik talvel katseist võtta osa (kooliõpetajad jne.). Palun teata-

da hiljemalt 31. märtsiks s. a. maleva staapi, kes *res.-ohvitseridest* soovib sooritada suvel aukõrgenduse katseid.

Kaitseliidu peastaap korraldab *eriväelikele allohvitseridele aastames ülendamise katseile* ettevalmistamise kursused. Lähemaid andmeid saab maleva ja allüksuste staapides. Kursustest osa võtta soovijail anda üles maleva staapi hiljemalt 20. veebruariks s. a.

Esimene abi õnnetusjuhtumel. Samariitlaste käsiraamat, kolmas täiendatud trükk. Kirjutanud dr. V. Sumberg — Eesti Tervishoiu Muuseumi juhataja. Eesti Tervishoiu Muuseumi ja naiskodukaitse keskjuhatause ühine väljaanne.

Kolmandat trükki on täiendatud tunduvalt, vastavalt uuele samariitlaste kursuse õppekavale.

Raamat sisaldab 140 selgitavat joonist ja 4 värvilist tabelit. 188 lk. Hind broš. K. 2:—.

Esmaspäeval, 10. veebr. s. a., ohvitseride keskkogu ruumides peab major K. Tammekand, VR II/3, Auto-tankide rügemendi ohvitseride ja rügemendi tagavaraväe ohvitseride sektsiooni liikmeile *loengu teemal „Uudusi tankitõrje alal“*. Loengu algus kell 1900.

Loengust osavõtt soovitatav kaitseliidu pealikuile.

Maleva pealik.

Spordipealikuile.

Teen teatavaks, et 9. veebruariks s. a. määratud suusavõistlused on sula ilma tõttu edasi lükatud.

J o h. K a u b a,
maleva spordipealik.

Käskkiri Põhja malevkonnale

5. veebruaril 1936. a. nr. 5.

§ 1. Talvmanöövri kompanii õpused peetakse: pühapäeval, 9. veebruaril s. a., kell 0930, ja esmaspäeval, 10. veebr. s. a., kell 1900.

Manöövri kompaniisse on määratud kompaniipealikute poolt järgmised kaitseliitlased: F. Stockmar, O. Brun, H. Timm, O. Rõemo, O. Palm, K. Peetson, R. Uusmäe, G. Karusson, E. Lepik, V. Kleesmann, R. Zech, H. Abrelthal, A. Einberg, K. Matsu, K. Maran, E. Vogelberg, E. Marnot, L. Krebsbach, G. Nõmberg, B. Pöld, O. Punno, R. Krull.

Kõigil määratuid ilmuda relvadega ja rakmeis tähendatud päevadel maleva staabi ruumidesse.

§ 2. Alljärgnevad kaitseliitlased on muutnud oma elukoha ja elavad nüüd: I pat. 1. komp.: Karl Mägi — Põllu 27—2, Nõmme; VI pat. 1. komp.: Valter Grünberg — S. Juhkentali 38—14; Osvald Palm — Marta 6—3; Postikomp.: Anton Heinso — Välja 16—5.

§ 3. Malevkonna pealikutekogu pidulikul Paju lahingu aastapäeva koosolekul ülesvõetud proovipilte saab näha ja tellida malevkonna staabis, kantseleitundidel. Ülesvõtte hind on à 25 snt. tk.

A. Balder,
kolonel-leitnant,
malevkonna pealiku k. t.

Käskkiri Ida malevkonnale

4. veebruaril 1936. a. nr. 4.

§ 1. Ida malevkonna pealikutekogu aastapeakoosolek peetakse malevkonna staabi ruumides, Kretzvaldi 12, kesknädalal, 12. veebr. s. a., algusega kell 1830.

Päevakorras: 1) ülevaade möödunud aasta tegevusest, 2) auliikmete valimine, 3) valimised põhikirja järele ja 4) läbirääkimised. Koosolekust võtta osa kõigil pealikul, alates jaopealiku abist. Kodukorra § 10 märkuse 2. järgi peab iga koosolekult mõjuva põhjusega puuduja pealik maksma Kr. 1:— trahvi.

§ 2. Tuletan meele, et Ida malevkonna jao- ja rühmapealikute ja nende abide kontrollkatsed sõjalise ettevalmistuse tasapinna kontrollnõuiseks on s. a. 11. veebruaril, kell 1900, maleva õppesaalis. Kõigil rühma-, jaopealikul ja nende abidel katseist osavõtt kohustuslik.

§ 3. Tuletan meele, et järjekordne laskeharjutus väikekaliibrilistest püssidest maleva siselaskerajal on 17. veebr. B grupi laskureil koguneda kella 1645 ja A grupi laskureil kella 1900.

J. Klaar,
malevkonna pealik.

Käskkiri Lõuna malevkonnale

5. veebruaril 1936. a. nr. 5.

§ 1. Korraldan teisipäeval, 11. veebruaril s. a., kell 2000, maleva õppesaalis kogu malevkonnale loengu: „Kaitseliitlase ja naiskodukaitse ülesanded, õigused ja kohustused“.

Kompaniipealikul hoolitseda, et kõik malevkonna liikmed võtaksid loengust osa. Samuti palun loengust võtta osa ka naiskodukaitse Lõuna jsk. liikmeid.

§ 2. Malevkonna pealikutekogu oma aastapeakoosolekul 3. veebruaril s. a. valis käesolevaks aastaks pealikutekogu juhatase järgmises koosseisus: esimeheks kapten Rudolf Veidebach; abiesimeheks erumajor Reinhold Martin; majavane maks Maks Tihane; sekretäriks Peeter Tammesalu (end. Tomson) ja kroonikuks Jaan Madisson.

§ 3. 10. jaanuaril s. a. maleva siselaskerajal peetud B klassi treeninglaskmisel ja pr. O. Karp'i karikavõistlusel väikekaliibr. püssist tuli esikohale Peeter Blumer — 121 silmaga, omandades karika esimest korda.

§ 4. 1935. a. karikavõistluste auhindade väljaandmine toimub pühapäeval, 1. märtsil s. a., kell 1700, maleva õppesaalis. Kuna samal päeval möödub 10 aastat IV ja V malevkondade ühinemisest Lõuna malevkonnaks — korraldatakse pärast auhindade väljaandmist sealsamas kell 1800 ühine koosviibimine, millest palun võtta osa kõigil malevkonna ja jaoskonna liikmeil. Osavõtumaks on Kr. 2:50.

Koosviibimisest osa võtta soovijail anda üles malevkonna sekretärile või kompaniipealikuile hiljemalt 28. skp.

§ 5. Oma elukoha on muutnud ja elab nüüd: mlvl. Erich Bachfeldt — Malmi 6—12.

P. Reintam,
malevkonna pealik.

Käskkiri Toompea malevkonnale

5. veebruaril 1936. a. nr. 4.

§ 1. Viin üle malevkonna toetavliikmete koosseisu 1. kompanii malevlase Johan Janusson'i, tervislikel põhjusil, arvates 5. veebr. s. a.

§ 2. Viin üle 1. komp. koosseisust malevkonna staabi koosseisu Hans Puskar'i tema määramisel malevkonna majanduspealiku abiks, arvates 5. veebr. s. a.

§ 3. Kompaniipealikul hoolitseda, et kõik neile alluvad rühmapealikud, rühmapealikute abid, jaopealikud ja nende abid ilmuksid maleva pealiku poolt esmaspäeval, 10. veebruaril s. a., kell 1900, maleva õppesaalis korraldatavaile kontrollkattele.

K. Terras,
malevkonna pealik.

Käskkiri Sadama malevkonnale

5. veebruaril 1936. a. nr. 4.

§ 1. Teen teatavaks, et mere-motoristide ettevalmistamiseks korraldatav kursus algab esmaspäeval, 10. II s. a., kell 1830, malevkonna ruumides, V. Sadama t. 19.

Kursusest osavõtt neile, kes varemalt selleks registreeritud. Kursuste juhatajaks on mehaanika ala pealik ins. J. Verus ja õppejõuks ins. J. Nuudi. Kursused peetakse kaks korda nädalas — igal esmaspäeval ja neljapäeval kell 1830—2130.

§ 2. Määratud 2 k. III rühma I jao pealiku abi Robert Pakkasi sama rühma III jao pealikuks ja 2 k. III r. II jao malevlase Elmar Utti sama rühma I jao pealiku abiks, mõlema arvates 1. II s. a.

§ 3. Malevkonna sekretär N. Viilup lugeda ravimiselt tagasi jõudnuks ja oma kohuste täitmisele asunuks, arvates 1. II s. a. Sekretäri ajutisel kohuste täitjal pealik E. Mätasel asuda samast ajast oma otseste kohuste täitmisele.

E. Maremaa,
malevkonna pealik.

Käskkiri Kopli malevkonnale

5. veebruaril 1936. a. nr. 4.

§ 1. Maleva pealiku poolt korraldatakse kesknädalal, 12. veebruaril s. a., kell 1900, malevkonna ruumides kontrollkatsed jao- ja rühma-

Iga eestlane 23., 24. ja 25. veebruaril s. a. hääletades asetab nurgakivi, millele rahvuskogu püstitab kindla riigi alusmüüri

pealikuile ja nende abidele sõjalise ettevalmistamise tasapinna kontrollimiseks katsed, millele ilmumine on kohustuslik kõigil vastavil pealikuil.

§ 2. Raudtee üks. pataljonist ületunud Nikolai Viitak, VR I/3, määrán staabi rühma, arvates 1. veebr. s. a.

Joh. Kauba,
malevkonna pealik.

Käskkiri Nõmme malevkonnale

4. veebruaril 1936. a. nr. 5.

§ 1. Korraldan pühapäeval, 8. veebruaril s. a., algusega kell 1000, malevkonna omavahelised suusata-misvõistlused kõigile malevlasile, kes soovivad võistlustest võtta osa.

Kogunemine on malevkonna staabis kell 0900. Võistlusi juhatab malevkonna spordipealik F. Haring.

K. Reinmann,
noor.-leitn.,
malevkonna pealik.

Käskkiri Suurtükiväe divisjonile

5. veebruaril 1936. a. nr. 4.

§ 1. Vabastan plk. A. Liidemanni patarei nr. 3. side k-do vanema kohalt ja määrán ta oma sama patarei relvurpealiku kohuste täitjaks, arvates 1. veebruarist 1936.

§ 2. Patarei nr. 3. sekretäri ajut. kohuste täitmise panen sama patarei suurtükipealiku V. Kuusmanni peale, arvates 1. veebr. 1936. a.

§ 3. Oma elukoha on muutnud järgmised divisjoni tegevliikmed ja elavad nüüd:

1. r.-lpn. R. Karunga — Kentmanni, 32-a—2 ja 2. major H. Lokk — Noole, 2.

§ 4. Tuletan meelega, et divisjoni erakordne üldkoosolek on 12. veebruaril, algusega kell 1900, maleva õppesaalis.

A. Terras,
kapten,
divisjoni pealik.

Käskkiri Raudtee üksikule pataljonile

5. veebruaril 1936. a. nr. 4.

§ 1. Kinnitan I komp. I rühma 1. jao pealiku Adolf Hammer'i sama rühma pealiku abiks, arvates 1. veebruarist s. a.

§ 2. Kinnitan I komp. I rühma 1. jao peal. abi Raimond Schmidt'i sama jao pealikuks, arvates 1. veebruarist s. a.

§ 3. 9. ja 16. veebruaril s. a. korraldab pataljon lahkriviõppuse kõigile teenistusest vabadele kaitseliitlastele. Kogunemine 1. ja 2. kompaniil, relvaga, kell 1200, Järve jaamas ja 3. kompaniil, kell 1100, Mustamäe laskeraja maja juure.

§ 4. Tuletan meelega pataljoni kaitseliitlasile vormiriietuse muretsemise kohustuse. Kuna paljudel kaitseliitlastel puudub vormiriietus ja isegi leidub neid, kes ei ole veel senini muretsenud vormimütsi ja puuduvad ka õlakud tasuta varustuse saajail, teen kohuseks muretse-da need esemed vabariigi aastapäevaks, et pataljon võiks paraadil esineda väarikalt.

§ 5. Paljud kaitseliitlased on jäänud liiga loiuks pataljoni poolt korraldatud õppustest ja kaitseliidu üritustest osavõtmises. Kohustan kõiki teenistusest vabu kaitseliitlasi sagedamini õppustest osa võtma.

§ 6. Korraldan kontrollkogunemised 14. ja 21. veebruaril s. a., kell 1830, pataljoni staabis, neile kaitseliitlasile, kes seni teenistuslike või muil põhjusil õppusil ei ole käinud. Kompaniipealikuil hoolitseda, et kõik seni kontrollkogunemistel käimata kaitseliitlased ilmuksid kogunemisele.

A. Pihlak,
pataljoni pealik.

Käskkiri Üksikule eskadronile

4. veebruaril 1936. a. nr. 3.

§ 1. Vabastan I ratsarühma 1. jao plk. B. Vessart'i käevigastuse tõttu ajutiselt kaitseliidu tegevusest, arvates 29. jaan. 1936. a.

1. jao pealiku kohuseid täita ku-

ni terveks saamiseni tema abil plk. A. Rästa'l.

§ 2. Mootorrattur rühma 1. jao plk. k.-t. Evald Olbrei lugeda terveks saanuks ja asuda oma kohuste täitmisele, arvates 1. veebr. 1936. a.

§ 3. Viin üle tegevliikmete nimekirjast toetavliikmete nimekirja Hillar Kümme'i elukoha muutuse tõttu, arvates, 1. veebr. s. a.

§ 4. Kinnitan üksikus eskadronis kohtadele, arvates 1. veebr. s. a.:

1) II ratsar. 1. jao plk. k. t. K. Tümpuu — 1. jao pealikuks.

Mootorrattur rühmas:

2) I jao plk. k. t. E. Olbrei — I jao pealikuks.

3) II jao plk. k. t. N. Lipinski — II jao pealikuks.

4) III jao plk. k. t. J. Saarsoo — III jao pealikuks.

5) IV jao plk. k. t. J. Kapsi — IV jao pealikuks.

6) I jao plk. abi k. t. N. Kuben — I jao plk. abiks.

7) II jao plk. abi k. t. J. Pandulo — II jao plk. abiks.

8) III jao plk. abi k. t. N. Andersson — III jao plk. abiks.

9) IV jao plk. abi k. t. M. Lauter — IV jao plk. abiks.

§ 5. Teen teatavaks, et maleva siselaskerada on kasutada üksikule eskadronile järgmistel päevadel:

10. veebruaril, 9. märtsil, 27. aprillil ja 11. mail s. a.

Rada on laskmiseks kasutada kella 1600—2200. Pühapäeval ja laupäeva õhtuti on rada määratud võistluste ja eelharjutuste korraldamiseks ning selle saamiseks pööruda iga kord relvuril maleva staabi poole.

§ 6. Tuletan üksiku eskadroni liikmeile meelega vormiriiete muretsemise kohustuse ja palun kõiki eskadroni liikmeid, kel veel puuduvad vormiriided, asuda nende muretsemisele, et eeloleval vabariigi aastapäeva paraadil esineda väarikalt.

Vormi kandmisel ja varetsemisel tuleb pidada täpselt kinni kalitüli ksk. nr. 25 (Maleva Teated nr. 12 — 1935. a.).

§ 7. Korraldan kolmapäeval, 12. veebruaril s. a., loengu maleva saalis, algusega kell 1900. Loengu peab kpt. H. Onny. Soovitan kõigile eskadroni liikmeile loengust võtta osa.

Neile eskadroni liikmeile, kes ei saanud võtta osa 4. veebr. s. a. peetud loengust, on ilmumine kohustuslik.

A. Siller,
kapten.

Käskkiri Üksikule kuulipildujate kompaniile

4. veebruaril 1936. a. nr. 2.

§ 1. Teisipäeval, 11. skp., kell 1900, korraldatakse kompanii täiele koosseisule eriõpperuumis ettevalmist. õppus manöövriks.

Rühma- ja õppepealikuil hoolitse da meeskonna ilmumise eest.

§ 2. Määratud vahtkonna kaitseliidu peastaapi 20. veebr. s. a. järgmises koosseisus: vahtkonna revideerijaks ja korrapidajaks-pealikuks maleva majja — plk. F. Kroot, vahtkonna vanemaks — plk. R. Sepp ja valvureiks: F. Urban, R. Kleesmann ja A. Saar.

M. Orgusaar,
kompanii pealiku k. t.

Käskkiri Üksikule sidekompaniile

5. veebruaril 1936. a. nr. 3.

§ 1. Järgmised õppused kompaniile peetakse: 6. veebr. s. a. kell 1900 telefoniasjandusest ja 13. veebr. s. a. kell 1900 telegraafiasjandusest.

Õppustest osavõtt on kõigil kohustuslik.

§ 2. III rühma pealikul määrata keskn., 19. veebr. s. a., oma rühmast vahtkond kaitseliidu peastaapi.

Korrapidajaks-pealikuks samaks päevaks määratud plk. J. Must'a.

§ 3. Määratud üksusele (kasutamiseks määratud eriõpperuumi ja üksuse staabi korrapidajaks pealikuks veebruarikuuks järgmiselt:

10. — plk. G. Villemson, 13. — plk. E. Truumann, 17. — plk. A. Villemson, 20. — plk. F. Ulla — ja 27. — plk. K. Murakas.

Määratuil olla kohal kell 1830. Korrapidaja kohused on välja pandud üksuse staabis.

U. Ojasson,
kompanii pealiku k. t.

Käskkiri Üksikule G kompaniile

6. veebruaril 1936. a. nr. 2.

§ 1. Kompanii järjekordsest õppusest 3-al skp. ei võtnud osa järgmised kompanii tegevliikmed:

1. Jürgenson, Georg; 2. Kangur, Elmar; 3. Kermann, Artur; 4. Maal-

berg, Arnold; 5. Morgen, Harald; 6. Pliimann, Albert; 7. Reisberg, Konstantin; 8. Themass, Eduard; 9. Rosenberg, A-der; 10. Pello, Valter.

Ülalnimetatud liikmeil hiljemalt 10-daks skp. mulle kirjalikult kanda ette puudumise põhjus.

Ametikohuste täitmise tõttu puudus Nordmann, Gunnar, kes sellest kirjalikult teatas enne õppust.

§ 2. Kompanii järgmine õppus peetakse esmaspäeval, 17-dal veebruaril, kell 1900, maleva õppetöös.

H. Silber, ltn.
G komp. plk. aj. k. t.

Naiskodukaitse Toompea jaoskonnale.

Teen teatavaks jaoskonna liikmeile, et teisipäeval, 11. II 1936. a. kell 1800 peetakse naiskodukaitse ruumides koosolek rahvahääletamisega seoses olevate küsimuste selgitamiseks. Kõneleb prl. E. Viirsalu. Palun kõiki jaoskonna liikmeid koosolekust võtta osa.

E. Valtman,
Toompea jaoskonna esinaine.

Ida jaoskonnale.

Kõiki Ida jaoskonna liikmeid palun koguneda koosolekule esmaspäeval, 10. veebruaril s. a., kell 1900 ringkonna ruumi.

A. Jeets,
jaoskonna esinaine.

Lõuna jaoskonnale.

Reedel, 7. veebruaril s. a., kell 1900, ringkonna ruumides korraldatavast tööõhtust võtta osa kõigil jaoskonna liikmeil Tööõhtul esineb kõnega ringkonna esinaine pr. A. Jeets.

Jaoskonna liikmeil, kes mõningail põhjusil ei saa tööõhtule ilmuda, võtta osa Lõuna malevkonna poolt 11. veebruaril s. a. kell 2000 maleva õppesaalis korraldatavast loengust.

G. Kartus,
jaoskonna esinaine.

Nõmme jaoskonnale.

Juhin siinjuures veelkord tähelepanu järgmisele kahele loengule, mis peetakse malevkonna staabis:

14. veebruaril kell 2000 on ühine loeng malevkonna ja jaoskonna liikmeile. Kõnelevad pr. dr. M. Ambros ja malevkonna propaganda pealik N. Ojaveski.

19. veebruaril kell 2000 jaoskonna tööõhtul kõneleb rahvahääletamisest prl. E. Viirsalu.

S. Eslas,
Nõmme jaoskonna esinaine.

Noorte kotkaste Tallinna maleva vanema käskkiri nr. 21

5. veebruaril 1936. a. nr. 21.

§ 1. Kinnitan ja luban võtta ajutisele kasutamisele Tallinna malevas käesoleva käskkirja lisas antud nõuete kohaselt noorhauka-suusataja erikatse ja noorkotkaste erikatsed: suusataja, laskuri I ja II järk, ajakirjanik, sportlane ja korjaja.

§ 2. Pesakotka katse on sooritanud Ida malevkonnast: algajad: Leopold Kaljo, arv. 24. 01. 36. ja Helmut Tuberg, arv. 29. 01. 36.

§ 3. Haukapoja katse on sooritanud Kalevi malevkonnast: pesapojad Endel Uudeberg, arv. 24. 01. 36., ülo Kauniste, arv. 04. 01. 36. ja Kaldi Kauniste, arv. 04. 01. 36.

§ 4. Noorkotkaste erikatsed on sooritanud:

Ida malevk.: mlvk. pealik kp Karl Simon, kunstnik ja kokk, pk Elgas Raun, kokk, pk Uno Hollmann, esimese abi andja, kokk ja loodusteadlane, pk Hugo Birkenbusch, kokk, Evald Veersalu, esimese abi andja ja kokk ja pk Aksel Kollist, korjaja;

Kalevi malevk.: pk Edgar Võek, pk Arnold Sinka, pk Bernhard Rostfeldt, pk Heino Ekker, pk Harry Kalev, pk Heino Kalev, pk Rudolf Pahlberg, pk Rein Hirvelaan ja kp Lembit Lehiste, kõik esimese abi andja.

Maleva õpperühmast: kp Feliks Mihkelson, müüriõpp, pk Feliks Lints ja pk Helmut Vilu, esimese abi andja, pk Leonhard Kuik, kodune abimees ja pk Ralf Permann, tõlk.

§ 5. Noorhaugaste erikatsed on sooritanud Kalevi malevkonnast: hp Kaldi Kauniste ja hp ülo Kauniste, mõlemad esimese abi andja.

Alus: kõigil katseil kinnitatud katselehed.

A. Uesson,
maleva vanem.

H. Lagus,
maleva pealiku asemel.

Vastutav toimetaja: major R. Lints.
Väljaandja:
Kaitseliidu Tallinna maleva staap.